

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **L. R.**, bytem M., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 10.1.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2010 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.9.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12.7.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 10.1.2011 doručenou zdejšímu soudu dne 21.2.2011 prostřednictvím Nejvyššího správního soudu v Brně na základě usnesení tohoto soudu č.j. Na 13/2011-11 ze dne 2.2.2011 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2010 č.j. X. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím, protože v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který je nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 16.11.2010, nemá správně vykázanu vojenskou základní službu (dále jen **VZS**) od 1.8.1967 do 31.7.1969 a má ji vykázanu jako zaměstnání, takže tento údaj není rozhodně totožný s údajem v evidenčním listu o době zaměstnání (dále jen **ELDZ**) vyhotoveným jeho tehdejším zaměstnavatelem Městskou telekomunikační správou Praha a starobní důchod mu tak byl vyměřen z částky 1.392,-Kčs vykázané v roce 1968 jako jeho poslední roční hrubý výdělek u uvedeného zaměstnavatele, s čímž nesouhlasí. Dále žalobce poukázal na § 7 odst. 2 zákona č. 64/30 Sb. podle něhož se náhrada vyplacená za dobu základní vojenské služby, pokud spadala do doby zaměstnání v závodě, do hrubého výdělku nepočítá. Dále upozornil na to, že v roce 1967 za dobu od 1.1. do 31.7.1967 činil jeho hrubý výdělek 9.177,-Kčs, což odpovídá měsíčnímu výdělku 1.300,-Kčs. Kvůli tomu, že v archivech ČSSZ se nenachází evidenční list o době jeho zaměstnání u výrobního družstva Elektronika (dále jen **Elektronika**) za dobu od 18.8.1969 do 28.8.1970, považuje rozhodnutí ČSSZ za

nesprávné a v rozporu s právními předpisy. (*K žalobě mimo jiné přiložil kopii napadeného rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 16.9.2010.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 16.11.2010 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.9.2010 č.j. 480 315 069/4210, kterým mu byl přiznán starobní důchod podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení**). V odůvodnění rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že byl správně určen vyměřovací základ za rok 1968 pro stanovení průměrného výdělku, neboť dle ELDZ od Městské telekomunikační správy Praha za období od 1.1.1968 do 31.12.1992 činil hrubý výdělek žalobce 1.392,-Kčs.

Předcházejícím rozhodnutím ze dne 16.9.2010 žalovaná změnila rozhodnutí ze dne 12.7.2010 podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen **správní řád**) ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. tak, že podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona s přihlédnutím k Nařízení žalobci přiznala od 15.5.2010 starobní důchod ve výši 503,-Kčs měsíčně s odůvodněním, že po provedeném šetření zjistila, že lze plně vyhovět námitkám žalobce doručeným jí dne 19.8.2010, proto vydala toto rozhodnutí. V odůvodnění je mimo jiné uvedeno, že plná výše procentní výměry důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, který činí 1.452,-Kč a jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 1.452,-Kč za roky spadající do rozhodného období (*v OLDP žalobce je však uveden vyměřovací základ 1.392,-Kč*). Průměrný denní indexovaný výdělek dosazovaný za jednotlivé dny, v nichž trvalo pojištění spojené s výdělečnou činností v jiném členském státě, činí 52,5164,-Kč.

K výzvě soudu ze dne 22.2.2011 *žalobce doplnil žalobu podáním 9.3.2011* (i svazkem příloh) a upřesnil, že dle něho žalovaná neurčila osobní vyměřovací základ (dále jen **OVZ**) v souladu s § 16 zákona, když v roce 1968 vykonával VZS, která patří podle § 16 odst. 4 písm. d) zákona k vyloučené době, proto žalovaná nesprávně změnila druh činnosti, tj. VZS od 1.8.1967 do 31.7.1969 na zaměstnání, ač správně tyto skutečnosti uvedla v předběžném OLDP ze dne 19.2.2003. Žalobce zdůraznil, že byl nesprávně určen vyměřovací základ za rok 1968 pro stanovení průměrného výdělku a tím i pro stanovení starobního důchodu, když navíc po VZS byl naposledy zaměstnán u Elektroniky. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí s tím, aby v novém řízení žalovaná správně stanovila výpočet důchodu a rovněž se dožadoval náhrady nákladů řízení ve výši 2.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, avšak podáním ze dne 9.6.2011 žalobce již nepožadoval náhradu nákladů řízení před soudem, jelikož soudní poplatek mu byl vrácen.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 18.5.2011 zdůraznila, že pro účely stanovení OVZ dle § 56 odst. 1 písm. c) Nařízení a jako jediný prokázaný vyměřovací základ získaný podle vnitrostátních předpisů je vyměřovací základ vykázaný za rok 1968 ve výši 1.392,-Kč, proto bylo vycházeno z tohoto hrubého výdělku. Dle žalované námitka žalobce domáhajícího se označení základní vojenské služby jako doby náhradní a nikoliv jako doby zaměstnání je svým způsobem s ohledem na § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/1964 Sb. oprávněná, nicméně označení „náhradní doba“ se hodnotila pouze pro případ, že tato byla součástí rozhodného období, a tudíž se z něj vylučovala, čímž se zabránilo „rozmělnění“ za tyto tzv. „prázdné“ roky (§12 odst. 1 vyhlášky č. 102/1964 Sb.), ale v této věci výkon základní vojenské služby zůstává mimo rozhodné období stanoveného dle § 18 zákona, a proto její označení jako doby zaměstnání není pochybením. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby při setrvání na svém rozhodnutí ze dne 16.11.2010.

Podáním ze dne 9.6.2011 žalobce souhlasil s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání a vzdal se práva na náhradu nákladů řízení. V replice z téhož dne žalobce zdůraznil setrvání na požadavku, aby jeho VZS byla dobou vyloučenou a nikoliv dobou zaměstnání a přestože se mu nepodařilo prostřednictvím společnosti Telefónica (dříve Městská telekomunikační správa Praha, dále jen **MTSP**) zajistit zdokumentování částky 1.392,-Kčs uvedené u roku 1968 na ELDZ, je logickým vysvětlením, že se jednalo o doplatek odměny za rok 1967, který se určil po ukončení uzávěrky o výsledku hospodaření na konci roku 1967, kdy byl již rok 1967 v ELDZ uzavřen, proto byl doplatek zapsán do roku 1968, což by mělo být žalované známo. Protože prokazatelně vykonával VZS, v žádném případě se nemůže v roce 1968 jednat o jeho poslední roční hrubý výdělek u MTSP. Dále žalobce namítal, že od 15.5.2010 má nárok na starobní důchod a jestliže je jeho důchod označen jako vdovský, uráží jej to. K podání žalobce připojil kopii ELDZ paní Gründlové za dobu zaměstnání u výrobního družstva Elektronika Praha od 4.1.1970 do 31.12.1971.

V této věci byla *opatřením* místopředsedy Krajského soudu v Plzni JUDr. Václava Roučky ze dne 7.7.2011 dle § 44 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, věc přidělena k vyřízení JUDr. Aleně Hocké v důsledku změny rozvrhu práce uvedeného soudu účinné od 1.7.2011 místo dosud vyřizující soudkyně JUDr. Olgy Charvátové.

Podáním ze dne 5.4.2012 žalobce sdělil k dotazu soudu, že celou VZS od 1.8.1967 do 31.7.1969 vykonával u Vojenského útvaru Ž., takže nemohl vykonávat pracovní činnost u bývalého zaměstnavatele MTSP. Rovněž zaslal kopii ELDZ ohledně zaměstnání u MTSP od 1.9.1963 do 31.7.1969, kopii OLDP z 19.2.2003 a rovněž kopii tzv. přednesu ze dne 27.7.1967, z něhož vyplývá, že MTSP bylo sděleno, že žalobce nastupuje dne 1.8.1967 VZS a podle zákoníku práce mu přísluší mzda za první dva týdny před stanoveným nástupem.

Dne 27.4.2012 byla zdejšímu soudu doručena na základě žádosti žalobce od *Krajského vojenského velitelství hlavního města Prahy* kopie evidenčního listu a osobní karty žalobce z vojenského archivu Trnava, z nichž vyplývá, že žalobce byl nepřetržitě od 1.8.1967 do 31.7.1969 ve výkonu VZS.

Podáním ze dne 27.4.2012 Telefónica Czech Republic, a.s., Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, sdělila k dotazu soudu, že mzdové listy se v jejich evidenci již nenacházejí a částka 1.392,-Kčs představuje dle bývalé účetní podíly na hospodářských výsledcích za rok 1967 vyplacené až po roční uzávěrce v roce 1968; v době od 1.8.1967 do 31.7.1969 nebyl žalobce jejich zaměstnancem, ale vykonával VZS.

Žalovaná dne 25.5.2012 sdělila soudu, že i přes zaslání nových důkazů nadále setrvává na vyjádření ze dne 18.5.2011 v tom smyslu, že dle § 18 zákona stěžejním vyměřovacím základem pro účely stanovení OVZ je vyměřovací základ ve výši 1.392,-Kčs zúčtovaný v kalendářním roce 1968, a to i přes prokazatelný fakt, že žalobce v té době vykonával VZS. Jedná se totiž o příjem, který byl v roce 1968 zúčtován v souvislosti s výdělečnou činností.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného ohledně žalobce žalovanou soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejím vyjádření ze dne 18.5.2011 odpovídají obsahu spisu:

* *Rozhodnutím ze dne 12.7.2010* žalovaná přiznala žalobci od 15.5.2010 (tj. *dosažení důchodového věku*) podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona starobní důchod ve výši 467,-Kč

měsíčně a vycházela z výpočtového základu, který se rovná *OVZ ve výši 1452,-Kč*, ačkoliv v OLDZ z 30.6.2010 je *u r. 1968 uvedena částka 1.392,-Kč*.

* *Rozhodnutím ze dne 16.9.2010* žalovaná změnila rozhodnutí ze dne 12.7.2010 podle § 87 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. tak, že podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona s přihlédnutím k Nařízení a žalobci přiznala od 15.5.2010 starobní důchod ve výši 503,-Kč měsíčně s odůvodněním, že po provedeném šetření zjistila, že lze plně vyhovět námitkám žalobce doručeným jí dne 19.8.2010 (*námítky však nejsou uvedeny*), proto vydala toto rozhodnutí; *OVZ činí 1.452,-Kč, ale nelze zjistit jeho původ, když v OLDZ je uvedena částka 1.392,-Kč u roku 1968*.

* Dle založeného *originálu ELDZ odeslaného MTSP* dne 4.9.1969 trvalo zaměstnání žalobce od 1.9.1963, VZS nastoupil od 1.8.1967 a ukončil ji 31.7.1969, kdy téhož dne i skončil pracovní poměr u tohoto zaměstnavatele.

* Z dalších *založených listin* je zřejmé, že žalovaná se snažila získat informace o posledním zaměstnavateli žalobce (Elektronika), ale v žádném z archivů nebyla úspěšná.

* Dle údaje ze dne 22.1.1970 uvedeného na straně 9 kopie občanského průkazu č. X byl žalobce zaměstnán u Elektroniky od 18.8.1969.

* Z kopie Členského listu ELEKTRONIKA, výrobní družstvo Praha, vyplývá, že za člena družstva byl žalobce přijat 1.9.1969 a dle kopie „Podmínek členství v družstvu“ byl zařazen do tarifní třídy T9 – 1.600,- měsíčně a od 1.1.1970 změna na T 10 – 2.450,- měsíčně.

* Dle sdělení ARIES DATA a.s. – sdružené komerční spisovny, Přepěře u Turnova 225, jsou v jejich podniku uloženy veškeré předané dokumenty VD Elektronika, ale ani po roztržení těchto dokumentů nebyl nalezen osobní spis ani ELDZ či mzdové listy žalobce.

* Žádost o starobní důchod žalobce ze dne 29.11.2007 byla doručena ČSSZ dne 6.3.2008 prostřednictvím německého nositele pojištění a dne 22.4.2010 žalovaná žalobci sdělila, že *nárok na starobní důchod mu vznikne dne 15.5.2010*.

* Žalobce podal námitky proti rozhodnutí ze dne 12.7.2010 (*namítal neuvedení doby zaměstnání od 23.1. do 28.8.1970*) i námitky proti rozhodnutí z 16.9.2010 (*namítal neuvedení doby VZS a i to, že není tzv. vyloučenou dobou; požadoval zohlednění platu ve výrobním družstvu Elektronika dle dokladu „Podmínky členství“*).

* Ze záznamu pro odd. 4210 ČSSZ ze dne 9.9.2010 vyplývá, že má být v novém rozhodnutí (tj. rozhodnutí z 16.9.2010) započtena doba pojištění od 23.1. do 28.8.1970.

K žádosti zdejšího soudu žalovaná doručila dne 6.6.2012 *dávkové spisy svědků E. C., nar. 1944, a J. L., nar. 1929*, kteří čestným prohlášením potvrdili dobu zaměstnání žalobce u Elektroniky, ale žádný z nich nemá založen ELDZ od uvedeného zaměstnavatele a dobu zaměstnání prokázali „Zápočtovým listem“ a zápisem o zaměstnání v občanském průkazu.

Ani soudu se nepodařilo zajistit žádné další doklady týkající se zaměstnání a příjmů žalobce u Elektroniky, jelikož se nenacházejí ani Archivu hlavního města Prahy, ani ve Svazu českých a moravských výrobních družstev se sídlem v Praze (výrobní družstvo Elektronika není jejich členem a nemají o něm žádné údaje), ani u Pražské správy sociálního zabezpečení územní pracoviště Praha 3, která vznikla až v 90. letech minulého století.

K žádosti zdejšího soudu byl doručen dne 6.6.2012 z Centrální spisovny městského soudu v Praze *spis Obvodního soudu pro Prahu 7 sp.zn. X ve spojení s X*, z něhož vyplývá, že žalobce se zdržoval v cizině bez povolení čs. úřadů od 1.9.1970 a *zanechal zde pohledávku ve výši 1.318,-Kčs vůči svému zaměstnavateli* (Elektronika), která je u podniku deponována. Obvodní prokuratura pro Prahu 7 dne 5.2.1971 sdělila Elektronika, že žalobce má u nich *nevyplacený doplatek mzdy za srpen 1970 ve výši 818,-Kčs* a členský podíl ve výši 500,-Kčs. Dle sdělení manželky strýce žalobce J. S. byl zaslaný plat pro žalobce vrácen zpět

zaměstnavateli. Dle založeného opisu dne 5.9.1970 žalobce písemně požádal Elektroniku o ukončení pracovního poměru ke dni 30.8.1970 s tím, aby konečná částka z vyúčtování v jeho prospěch byla zaslána J. S. (tj. strýci) do Zlonic. Částka 1.318,-Kčs byla zajištěna usnesením Obvodní prokuratury pro Prahu 7 ze dne 23.5.1972. Pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15.6.1970, jímž byl žalobci uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a propadnutí majetku, pak byl zrušen usnesením téhož soudu ze dne 11.9.1990.

U ústního jednání dne 27.6.2012 žalobce po setrval na žalobě a mimo jiné zdůraznil, že nikdy neobdržel částku 1.392,-Kčs, kterou má vykázanu jako roční příjem v roce 1968, kdy prokazatelně byl ve výkonu VZS od 1.8.1967 do 31.7.1969, na vojnu mu zaslána nebyla, nemůže však samozřejmě vyloučit, že mohla být zaslána do místa bydliště, které měl před nástupem na vojnu, kde bydlela jeho matka, která ji teoreticky mohla obdržet, ale o tom nebyl informován. Snažil se u firmy Telefónica, tj. nástupce MTSP, u paní H. zjistit bližší skutečnosti, protože předmětná částka určitě mzda nebyla a také, kdy a komu vlastně byla vyplacena či zaslána. Velmi ho překvapilo, že ČSSZ nemá ve své evidenci vůbec žádné doklady o době, kdy pracoval u Elektroniky v Praze od 18.8.1969 až do odchodu do zahraničí. Na dovolenou odjel s tehdejší manželkou se zájezdem Čedoku asi 15.8.1970, zájezd byl na dva týdny, takže se měli vrátit 28. nebo 30.srpna a pokud se jednalo o sobotu či neděli, měl nastoupit po dovolené do práce v pondělí. Ze zahraničí se však nevrátili, proto žádal začátkem září 1970 písemně o ukončení pracovního poměru. Všechny písemnosti, které se nacházely v jejich bytě v Praze, vzal k sobě strýc J. S. při vyklízení bytu a postupně v průběhu let mu důležité poslal, např. vysvědčení či originál Členského listu Elektroniky, kam byl přijat za člena od 1.9.1969 s členským číslem 12, i když pracovní poměr byl uzavřen od 18.8.1969, jak měl ostatně vyznačeno v tehdejší občanském průkazu, jehož kopii rovněž poskytl žalované, ale i nedílnou součást Členského listu dokument „Podmínky členství v družstvu“ (členská přihláška č. 12), kde je uveden popis práce a i zařazení do tarifní třídy, která byla nejprve T9 (1.600,-Kčs měsíčně) a od 1.1.1970 T10 (výše platu 2.450,-Kčs měsíčně), z něho se dá dovodit, jaký plat mu tehdy náležel. V té době byl sice ženatý, ale bezdětný a určitě nedostávali nějaké odměny nebo něco podobného. V Elektronice pracoval jako technik, takže na rozdíl od dělníků nepracoval v tzv. úkolové mzdě, proto měl každý měsíc stejnou mzdu; určitě brali dvakrát měsíčně, nejprve zálohu a potom doplatek, a podle něho částka 818,-Kčs jako doplatek za srpen 1970 by mohla odpovídat tomu, že záloha a doplatek byly přibližně půl na půl. Žalobce předložil soudu k pořízení ověřených kopií pro založení do dávkového spisu, jak soud učinil, originál Členského listu členské číslo 12 (přijat za člena družstva předsedou družstva dne 1.9.1969) a podmínek členství v družstvu Elektronika. Podle něho by měla žalovaná vypočítat starobní důchod z jiné částky než 1.392,-Kčs vykázané v roce 1968, případně z ní vyjít, ale pouze jako z částky za jeden měsíc a nikoli za 12 měsíců; žádným způsobem nemohl ovlivnit to, že jeho poslední zaměstnavatel nesplnil svojí povinnost, aby po ukončení pracovního poměru zaslal příslušný evidenční list o době zaměstnání i s výdělkem, pokud by tak byl učinil, nenastala by současná situace. Zatím si dosud přiznaný starobní důchod nenechal vyplatit, neodeslal potvrzení o žití právě kvůli tomu, že dosud není skončeno řízení. Závěrem žalobce žádal o vyhovění žalobě, protože jde hlavně o to, že když si žádal v Německu o důchod, uvedl po pravdě výkon VZS od 1.8.1967 do 31.8.1969, což původně v OLDP uvedla i žalovaná (v roce 2003), avšak v dalších OLDP už tuto dobu má vykázanu jako zaměstnání a nikoli VZS, tudíž se díky tomu dostal v Německu do pozice, že důchodovému úřadu nesdělil pravdivé údaje, když opakovaně ČSSZ mu dobu VZS vykázala jako dobu zaměstnání; problém nastal i s tím, že německé straně ČSSZ vykázala dobu zaměstnání u Elektroniky pouze od 18.8.1969 do 22.1.1970, což odpovídá údajům v tehdejší občanském průkazu, jehož kopii rovněž poskytl ČSSZ, ale i když v posledním OLDP mu

žalovaná v roce 2010 vykazala dobu zaměstnání do 28.8.1970, německé straně ji však dosud nevykazala a jemu tam tyto dny chybí; kvůli těmto nesrovnalostem jím nezaviněným měl dokonce problémy i s výplatou důchodu v Německu; žádné náklady řízení nepožaduje, i když od roku 2003, kdy se tímto zabývá, už musel vynaložit nemalé finanční prostředky. *Zástupce žalované* závěrem ponechal rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na skutečnosti zjištěné z předložených dokladů během jednání ohledně zaměstnání žalobce v Elektronice i výkonu jeho VZS.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní*, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že **žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2010 č.j. X je důvodná**, neboť zjistil, že nejenom toto rozhodnutí, ale i rozhodnutí ze dne 16.9.2010 a 12.7.2010 jemu předcházející jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také proto, že skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu, což způsobuje vady řízení. Žalovaná totiž v rozhodnutí ze dne 12.7. i 16.9.2010 vycházela z osobního vyměřovacího základu ve výši 1452,-Kč, avšak tato částka není uvedena ani v ELDZ týkajícího se předmětného roku 1968, ani v OLDP. Obsahu předmětného ELDZ neodpovídá ani obsah OLDP ze dne 30.6. a 14.9.2010, protože v nich žalobce nemá vykázanu dobu ani celou VZS v době od 1.8.1967 do 31.7.1969, ale ani od 1.8. do 31.12.1967 a od 1.1. do 31.7.1969, když mu byl rok 1968 vykázána jako doba zaměstnání s příjmem 1.392,-Kč, ač v OLDP z 19.2.2003 byla celá tato doba vykázána jako VZS. Přestože nedošlo k žádné změně v evidenčním materiálu, byla následně vykázána jako doba zaměstnání doba VZS, na což oprávněně poukázal i žalobce. Soud se také neztotožňuje s názorem žalované ohledně toho, že nelze vykázat dobu VZS jako dobu vyloučenou, protože dle soudu je tato služba zahrnuta do rozhodného období pro výpočet starobního důchodu žalobce, kdy byl jako rok s příjmem zahrnut právě rok 1968, ačkoliv po celý tento rok žalobce vykonával VZS, proto je takový postup žalované v rozporu s § 3a vyhl. č. 284/1995 Sb. (*zjišťování ročního vyměřovacího základu ze období před rokem 1996 – vyskytne-li se hrubý výdělek a vyloučená doba ve stejném časovém úseku*) a není ani zřejmé, z jakého důvodu nebylo postupováno v souladu s ním.

Žalobou napadené rozhodnutí ze dne 16.11.2010 je nepřezkoumatelné kvůli tomu, že žalovaná se nevypořádala se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne

16.9.2010 (vůbec nebylo reagováno na námitku žalobce ohledně vykázané doby výkonu VZS a její zhodnocení jako doby vyloučené, ani na obsah všech příloh týkajících se uvedeného – *OLDP z 19.2.2003 (uvedena doba voj. služby od 1.8.1967 do 31.7.1969) i kopie ELDZ vyhotoveného MTSP s předmětnou dobu VZS*) a připojených k námitkám), nebylo ani vysvětleno, z čeho byl stanoven osobní vyměřovací základ).

Navíc nelze přehlédnout, že žalovaná sice *rozhodnutím ze dne 16.9.2010* vyhověla námitkám žalobce proti rozhodnutí ze dne 12.7.2010, ale *vůbec nelze zjistit, jakým uplatněným námitkám bylo vyhověno*, tudíž i toto rozhodnutí je naprosto nepřezkoumatelné.

Dále bylo zjištěno z *trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. X*, že žalobce požádal o ukončení pracovního poměru k 30.8.1970, takže by měl mít vykázanu dobu pojištění/zaměstnání u VD Elektronika od 18.8.1969 až do 30.8.1970, když až od 1.9.1970 se zdržoval v zahraničí bez povolení čs. úřadů.

Dle názoru soudu nepostupovala žalovaná zcela správně ani při zjišťování OVZ, jelikož bylo prokázáno, že žalobce byl od 1.8.1967 do 31.7.1969 nepřetržitě ve výkonu VZS, tudíž prokazatelně nevykonával zaměstnání a neměl nárok na mzdu, přičemž v případě částky 1.392,-Kčs vykázané v roce 1968 jako příjem se dle sdělení nástupce jeho tehdejšího zaměstnavatele jednalo o podíl na hospodářských výsledcích, tedy nikoli o klasický zúčtovatelný příjem, ale o nahodilý příjem, o němž není kromě výše ani známo, za jaké období vlastně náležel, zda a kdy byl žalobci vyplacen, a to navíc v době, která měla být vykázána jako doba vyloučená právě s ohledem na výkon VZS.

Žalobce byl sice zaměstnán před opuštěním republiky u posledního zaměstnavatele, jímž byla zmíněná Elektronika, která ale s největší pravděpodobností nesplnila svoji zákonnou povinnost odeslat příslušný ELDZ po skončení jeho pracovního poměru, jelikož jej žalovaná nemá k dispozici, ale nemá jej k dispozici ani u spolupracovníků žalobce p. Cibulkové a p. Línka, což však nemůže jít k tíži pojištěnce, který neměl žádnou možnost tuto skutečnost ovlivnit.

Žalovanou zvolený postup v této věci odporuje jednak zásadě dobré správy i duchu proklamovaného proklientského přístupu, stejně tak odporuje zásadě proporcionality, protože starobní důchod žalobce byl stanoven z částky, která není identifikovatelná jako příjem zaměstnance za konkrétní určité období, natož za celý rok 1968, kdy byl po shora uvedenou dobu nepřetržitě od 1.8.1967 celkem 24 měsíců ve výkonu VZS, čímž došlo k nepřípustnému zkreslení osobního vyměřovacího základu v neprospěch žalobce. Předmětná částka vykázaná v roce 1968 jako příjem se nepochybně vztahuje k době před 1.8.1967, tj. před nástupem k výkonu VZS, proto neměla být brána v potaz jako jediný příjem žalobce v roce 1968. Žalovaná se ani nepokusila zjistit u žalobce, zda jím předložené kopie Členského listu Elektroniky, kam byl přijat za člena od 1.9.1969 s členským číslem 12 a kopie dokumentu „Podmínky členství v družstvu“ (členská přihláška č. 12), kde je uveden popis práce a i zařazení do tarifní třídy, jsou pořízeny dle originálu či nikoliv, event. kdo a kdy kopie pořídil. V případě, kdy je z originálu dokladu známo zařazení do tarifní třídy a uvedena výše této tarifní mzdy, neměl by být problém, vyhotovit nový ELDZ, ve kterém by byla uvedena jak prokázaná doba pojištění, tak i výše příjmů žalobce minimálně v měsíci lednu 1970 či od 1.1.1970 do 30.8.1970 (2.450,-Kčs měsíčně), když sám žalobce požádal písemně tehdejšího zaměstnavatele o ukončení pracovního poměru k 30.8.1970.

Žalovaná v zájmu dobré správy měla možnost před vydáním rozhodnutí provést i několik variant srovnávacích výpočtů s ohledem na příjem 1.392,-Kčs vykázaný v roce 1968, tedy v době jeho nepřetržitého výkonu VZS. Např. vycházet z prokázaného příjmu od 1.1. do 31.7.1967 (doba výkonu VZS od 1.8. do 31.12.1967 jako doba vyloučená) či s přihlédnutím k § 3a vyhl. č. 284/1995 Sb. ohledně vykázaného příjmu v roce 1968, případně vycházet z toho, že od 1.1.1970 činila tarifní měsíční mzda žalobce 2.450,-Kčs měsíčně a vzít v potaz příjem za měsíc leden 1970 ostatní měsíce v roce 1970 po dobu trvání pracovního poměru považovat za dobu vyloučenou a teprve poté rozhodnout o přiznání starobního důchodu žalobci od 15.5.2010 ve výši, která je pro něho výhodnější a to samozřejmě i s přihlédnutím k Nařízení s uvedením i příslušného článku (odstavce a písmena). Rovněž bylo možno vycházet z měsíčních příjmů 2.450,-Kčs od 1.1. do 31.7.1970 a od 1. do 30.8.1970 z měsíčního příjmu 2.333,-Kčs (za 20 pracovních dnů) a event. provést srovnávací výpočet, kdy budou započteny příjmy žalobce v uvedeném období od 1.1. do 31.7.1970 a doba od 1. do 30.8.1970 bude dobou vyloučenou.

Za zjištěné situace, kdy napadené rozhodnutí i jemu předcházejí rozhodnutí vykazují vady řízení, zejména pro nesrozumitelnost a také proto, že *skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem spisu (rozpor mezi OVZ uvedeným v OLDP a v rozhodnutích ze dne 12.7. a 16.9.2010), a s přihlédnutím k tomu, že v soudním řízení byla prokázána další doba pojištění žalobce, kdy jeho pracovní poměr u Elektroniky trval od 18.8.1969 do 30.8.1970, i ke skutečnostem vztahujícím se k příjmům žalobce, proto soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2010 i jemu předcházejí rozhodnutí ze dne 16.9. a 12.7.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.r.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Nejen pro soud, ale i pro pojištěnce je překvapivé, že na základě stejných evidenčních materiálů žalovaná vyhotoví OLDP v roce 2003 s uvedením jiného druhu doby pojištění než při vydání OLDP jako součásti rozhodnutí, tudíž až po doručení předmětného rozhodnutí pojištěnec zjistí onen rozpor a je nucen se dožadovat nápravy podáním námitek, případně žaloby u soudu. Žalobce obsahem žaloby namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, kterou by i v případě jejího nenamítání soud musel zkoumat ex offio, když nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí a k učinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem. V této věci soud žalobcem namítanou nepřezkoumatelnost pro vady řízení shledal a žalobě vyhověl.*

I když mohl soud napadené rozhodnutí žalované i jemu předcházející rozhodnutí zrušit v této věci dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.r.s. bez nařízení jednání, v zájmu zbytečného neprotahování řízení, trvajícího už dost dlouho i díky délce soudního řízení, provedl dokazování s výsledkem shora uvedeným. Žalovaná tedy v této věci vydá nové rozhodnutí po zohlednění všech zjištěných rozhodných skutečností uvedených shora i provedení naznačených variant výpočtů OVZ, kdy použije pro žalobce nejvýhodnější variantu, čímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 15/2001 ze dne 27.6.2012, přičemž výrok i odůvodnění vydaného rozhodnutí bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. i správního řádu. Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.r.s., a rovněž připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.r.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 16.11.2010.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.r.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

Závěrem soud ještě podotýká, že případné podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona ministru práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.) v této věci je poslední možností, jak nedopustit poškození žalobce, protože nelze připustit, aby nahodile zúčtovaný příjem (§ 5 zákona č. 589/1992 Sb.), který byl žalobci vykázán v době, kdy prokazatelně nevykonával zaměstnání a byl ve výkonu VZS, měl tak zásadní negativní vliv na výši starobního důchodu žalobce za situace, kdy zákonodárce na obdobný případ v zákoně nepamatoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27.června 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně